

POSTANOWIENIE

Dnia 11 grudnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Wiliński

w sprawie oskarżonego **K.J.**

po rozpoznaniu sprawy na posiedzeniu w dniu 11 grudnia 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie
zawartego w postanowieniu z dnia 22 października 2024 r., sygn. akt V K 892/24
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę Sądowi Rejonowemu dla
m.st. Warszawy w Warszawie, sygn. akt V K 892/24 do
rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świeciu.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 22 października 2024 r., sygn. akt V K 892/24, Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w Warszawie zwrócił się do Sądu Najwyższego w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy K.J. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Świeciu. W uzasadnieniu Sąd wnioskujący wskazał, że oskarżony przebywa aktualnie w Wojewódzkim Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Ś. w związku ze stosowanym wobec niego środkiem zabezpieczającym, a odległość miejsca jego pobytu do W. (326,5 km) uniemożliwia realizację jednorazowego doprowadzenia go na rozprawę. W ocenie Sądu wnioskującego, oskarżonemu należy zagwarantować prawo do udziału w rozprawie. Jednocześnie, w ocenie tego Sądu, niemożliwym było skorzystanie z

instytucji z art. 36 k.p.k. z uwagi na to, że oskarżony pozostaje jedyną osobą, której stawiennictwo w niniejszym postępowaniu należy zagwarantować, a miejscowość, w której przebywa, nie jest jego miejscem zamieszkania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie zasługuje na uwzględnienie.

Instytucja tzw. właściwości z delegacji, określona w art. 37 § 1 k.p.k., ma charakter wyjątkowy, a zatem stosowana może być w sytuacjach gdy szczególne i nadzwyczajne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości mogą przemawiać za taką koniecznością. W orzecznictwie Sądu Najwyższego pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości odnosi się także do realizacji konstytucyjnego i konwencyjnego prawa do rzetelnego procesu.

W realiach niniejszej sprawy, prowadzonej przeciwko K. J., przebywającemu obecnie w Wojewódzkim Szpitalu dla Nerwowo i Psychicznie Chorych w Ś., oddalonemu o ponad 300 km do W., takie nadzwyczajne względy zaistniały. Sąd wnioskujący wskazał, że pobyt oskarżonego w Ś. w związku z realizowanym wobec niego środkiem zabezpieczającym uniemożliwia realizację jednorazowego doprowadzenia go do sądu w W. ze względu na zbyt dużą odległość. Zapewnienie więc oskarżonemu realnego prawa do obrony na rozprawie stanowi dostateczną argumentację do uwzględnienia wniosku w trybie art. 37 k.p.k.

Biorąc powyższe pod uwagę, aby wyeliminować ryzyko pozbawienia oskarżonego prawa do obrony, dla dobra wymiaru sprawiedliwości i jego autorytetu sprawę przekazano innemu sądowi równorzędnemu – znajdującemu się w bliskiej odległości od aktualnego miejsca pobytu oskarżonego, co zapewni gwarancję należytego rozpoznania przedmiotowej sprawy.

Z uwagi na powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.

[WB]

r.g.

